

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Politi og anklagemyndighed svindler i racismesager

I de berygtede racismesager svindler både Københavns Politi og anklagemyndigheden helt bevidst, idet de udarbejder manipulerende anklageskrifter, der skaber et forfalsket grundlag for disse straffesager.

Politidirektør Hanne Bech Hansen - og i hendes navn svindles der nu med anklageskrifterne.

Det sidste eksempel på denne form for helt åbenlys svindel er anklageskriftet mod Kaj Vilhelmsen, hvor man har pillet sætninger ud, der oprindeligt hørte sammen med andre og har indsat disse sætninger i en ny forbindelse, så der skabes en helt ny kontekst for sætningerne, og de derigennem ændrer betydning. At man også i anklageskriftet anfører sætninger som udtalte i Radio Holger af Kaj Vilhelmsen den 2. august 2006, skønt disse sætninger slet ikke forekom i Radio Holger den pågældende dag, og politiet faktisk har taget sætningerne fra andre kilder end Radio Holger, det bekræfter bare indtrykket af, at man er parat til at svindle for at få en racismedom. En statsadvokat Lise-Lotte Nilas har i politidirektør Hanne Bech Hansens navn underskrevet det groft manipulerende anklageskrift, og dette må betragtes som alvorligt. Gennem sin underskrift har Lise-Lotte Nilas godkendt den svindel med anklageskriftet, som Københavns Politi, Afdeling A på Politigården, har stået for i praksis. Det er helt uacceptabelt, at Københavns Politi og anklagemyndigheden manipulerer med anklageskrifterne i håbet om at få folk dømt for overtrædelse af paragraf 266b, og det er ikke godt nok, at disse anklageskrifter bliver bedømt af landets domstole senere, for da har manipulationen jo fundet sted, og domstolene er allerede blevet påvirket af de manipulerende anklageskrifter. Det er efterhånden helt klart, at man overhovedet ikke kan stole på de danske myndigheder, og at de reelt må anses for utroværdige og manipulerende. I et såkaldt demokrati er dette oprørende. Og man kunne ønske, at Københavns Politi eller anklagemyndigheden ville anlægge injuriersag i anledning af det ovenstående, for så kunne man jo bevise svindelen.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 3, Nummer 3

November 2007

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Rehabilitering?

Gennem den nye genetik kommer man bestandigt til resultater, der allerede var anerkendte fakta hos de gamle raceteoretikere, og på hele denne baggrund skulle man jo tro, at den megen tale om det uanstændige i racetænkning ville forsvinde, men det er slet ikke tilfældet. For skønt den nye biologiske videnskab jo støtter mange af raceteoretikernes helt grundlæggende antagelser om racernes faktiske eksistens og store betydning, så fastholder man dog fra politisk side den sædvanlige brutale og latterlige hetz mod racetænkningen. En rehabilitering af de gamle raceteoretikere vil således alene komme fra videnskabens side.

Nogle betragtninger til eftertanke I

En kommentar af Kaj Vilhelmsen

I Danmark var det indtil for få år siden helt usædvanligt at dømme borgere for deres politiske meninger og udtalelser, men nu har diktaturets rutine sneget sig ind i det repræsentative demokrati. Det sker nu dagligt, at borgere slæbes i retten alene på grund af deres politiske holdning, og at de dømmes for denne politiske holdning. I det såkaldte demokrati kriminaliseres borgere, der ikke har samme mening som magthaverne om de fremmede i landet, og gennem den berygtede racismeparagraf 266b forsøger man at lukke munden på alle nationalt indstillede borgere. Undertrykkelse og meningsterror udbreder sig over hele landet i det repræsentative demokratis hellige navn, og dette systems domstole og embedsmænd optræder villigt som bøddelknægte under de politiske skueprocesser, som angivere, politifolk og jurister iværksætter. Det kan således ikke nægtes, at vort nuværende samfundssystem er blevet en belastning for det danske folk i den forstand, at dette samfundssystem i stadig højere grad administreres som et diktatur. Men det danske folk er ikke evigt bundet til det repræsentative demokrati, og bliver folkets ytringsfrihed underkuet, så har folket ret til at slå sig løs af dette system. Det er indlysende, at folkets holdning til det repræsentative demokrati og dette systems domstole må være direkte afhængig af samfundssystemets og domstolenes vilje til at respektere folkets ytringsfrihed, for det danske folks frihed er absolut, og intet må stå i vejen for eller underkue folket. Politikere, domstole, embedsmænd og såkaldte eksperter er kun tjenerne for folket, og forsøger de at opkaste sig til herrer over folket og afskaffe folkets ytringsfrihed, så må de væk. Dette er overvejelser man må gøre sig, efterhånden som den ene borger efter den anden angives, anklages og dømmes for deres politiske holdnings skyld. I praksis er det repræsentative demokrati slået ind på diktaturets vej, og det er ingen undskyldning, at man føler sig forpligtet til det på grund af internationale konventioner og andre aftaler. Det eneste vigtige er, om folket virkeligt er frit, alt andet er ligegyldigt, og derfor kan samfundets magthavere og håndlangere heller ikke undskylde sig eller fralægge sig ansvaret for den krænkelse af borgernes ytringsfrihed, der sker gennem anvendelsen af racismeparagraffen 266b. Bruger man denne paragraf til at begrænse bor-

gernes ytringsfrihed for at fjerne kritikken af de fremmede, så er man en fjende af folkets frihed, og så er det ligegyldigt, om man er politiker, dommer, politiadvokat eller bare betjent. Det er imidlertid indlysende, at et opgør med det repræsentative demokratis diktatoriske tendenser først vil komme i det øjeblik, hvor en væsentlig del af det danske folk har opnået en så stor modenhed og selvsikkerhed, at man vover at vende sig imod dette systems magthavere og myndigheder. For skønt systemet i sig selv er svagt, så får det styrke gennem borgernes store naivitet, idet borgerne endnu ikke har opdaget, at det er dem selv og ikke myndighederne, der reelt er de stærkeste. Forudsætningen for at tvinge det repræsentative demokrati til fornuft er således alene en ændret opfattelse hos borgerne, og ikke nødvendigvis hos et flertal af borgerne, men bare en væsentlig del af borgerne. Men hvordan opnår man så denne modenhed hos tilstrækkeligt mange borgere? Det gør man kun ved at fjerne de naive folkelige forestillinger, der omgiver systemet, magthaverne og håndlangerne. Det er et væsentligt element i mange borgeres naive forestilling om deres eget samfundssystem, det repræsentative demokrati, at det er verdens bedste, at det er evigt og at det er forbryderisk at afskaffe det. Men dette er netop naivt, og det er ikke sandt. Hvordan kan et samfundssystem være verdens bedste, når det kriminaliserer borgere, der intet kriminelt har gjort, bare fordi disse borgere tilfældigvis har en anden mening om de fremmede end magthaverne? Det er så udemokratisk, som det kan blive, og det er uciviliseret og foragteligt. Når det repræsentative demokrati begynder at anvende de kommunistiske diktaturstaters metoder, så er det ikke længere verdens bedste samfundssystem, for så antager det karakter af et vulgært undertrykkelsessystem. Og det repræsentative demokrati er ikke evigt, for som alle andre politiske systemer er det temporært, alene fordi alt menneskeligt er temporært. Før det repræsentative demokrati eksisterede der enevælde i Danmark, senere en begrænset form for demokrati og først i 1901 blev det nuværende politiske system skabt. Fremtidens politiske samfundssystem er formodentlig det direkte demokrati, hvor man ikke føler noget behov for at have en klike parlamentarikere mellem folket og

Nogle betragtninger til eftertanke II

Fortsat fra side 2

statsledelsen, men hvor folket direkte er i kontakt med statsledelsen. At det på nogen måde skulle være forbryderisk at afskaffe det repræsentative demokrati er en latterlig tanke, for hvis en sådan afskaffelse virkelig ønskes af folket, så er det naturligtvis rigtigt at gøre det. Folket har altid ret, og i forhold til folket er juraen intet. I denne forbindelse kan man jo også blot pege på afskaffelsen af enevælden, der faktisk foregik under ulovlige former rent juridisk set, idet Kongeloven forbød denne afskaffelse, men hvor man jo selvfølgelig var ganske ligeglad med loven, da folket ønskede et nyt politisk system. Og heller ikke i fremtiden må juraen stå i vejen for folkets frihed. Folket må altså gøre det til en betingelse for loyalitet mod det repræsentative demokrati, at folket er frit og har ytringsfrihed, og forsøger dette demokrati at indskrænke ytringsfriheden, så bør folket heller ikke længere føle nogen forpligtelse over for det repræsentative demokrati. I praksis burde dette naturligvis på et tidspunkt føre til, at en større del af borgerne stiller systemet et ultimatum om afskaffelsen af den undertrykkende racismeparagraf 266b, og hvis der er tilstrækkeligt mange borgere, så vil systemet da heller ikke være i stand til at modstå kravet. Hvis der hundred borgere bag kravet, så kan man smide dem i fængsel, hvis der er tusind borgere, så kan man smide dem i fængsel, hvis der er titusind borgere, så kan man smide lederne i fængsel, men er der hundredtusind borgere, så er de stærkere end systemet og systemet må bøje sig for deres krav. Som danske patrioter er det således vor opgave at overbevise hundredtusind borgere om, at de har ret til at stille et ultimatum til systemet, og at de i fællesskab er stærke nok til at tvinge systemet til fornuft. At overbevise hundredtusind borgere om dette er en meget stor opgave, men hvis vi havde de fornødne ressourcer, så kunne det lade sig gøre i løbet af få år. Men da vi ikke har ressourcerne er sagen naturligvis en helt anden, for hvordan får vi overhovedet kontakt med alle disse mennesker, når vi ikke har de fornødne ressourcer til at skabe de medier, der kunne nå ud til dem? Jeg må endnu en gang påpege, at de danske patrioters største problem er de alt for små ressourcer, der gør det næsten umuligt at arbejde, uanset hvor mange gode ideer man har. Hvis kampen for det danske folks frihed og kampen mod de fremme-

des kolonisering af vort land tabes, så er det ikke på grund af mangel på ideer men på grund af manglen på penge til kampen. Systemet har jo ikke dette problem, for det udskriver bare de fornødne penge i skat og giver dem til systemets håndlangere, og disse højtbetalte journalister kører systemets perverse propaganda mod de nationalt indstillede borgere.

Og afsluttende vil jeg sige til de danske patrioter, tro ikke et øjeblik, at vort nuværende samfundssystem er på jeres side, for det er det ikke! Dette meget opreklamerede samfundssystem er på de fremmedes side, og systemets håndlangere er parate til at lukke munden på jer med paragraffer, domstole og fængsler! Vort samfundssystem tjener Fanden selv, og råddenskabens siver ud af alle sprækker i systemet.

*****

Borgerskabets yndlingsperker i vanskeligheder

Og nu viste det sig så, at den meget opreklamerede leder for Ny Alliance, indvandreneren Naser Khader, er en meget tvivlsom person. Der har længe gået rygter om hans forbindelse til det hårde indvandremiljø på Nørrebro, og nu påstår Sø og Hør så, at han har betalt for sort arbejde, der blev udført på hans bopæl. Når nu opmærksomheden for alvor rettes mod Naser Khader, så vil man sikkert hurtigt opdage, at dette bare er toppen af isbjerget, og at den er hel gal med denne indvandrer, der har maset sig helt frem i den danske politiske verden. Og som lederen, så også hans følgesvende! Kandidaterne for Ny Alliance er en udsøgt samling af grådige og bedrageriske kræmmere, der er besat af tanken om lave skat samtidigt med, at de lover vælgerne en større og bedre offentlig sektor. Hvordan man både kan sætte skatten ned og samtidigt hæve de offentlige udgifter, det kan disse kræmmere naturligvis ikke forklare, og de lader da også bare som ingenting og håber, at vælgerne er dumme mennesker, der ikke kan forstå, at ting skal betales. Ny Alliance er et stort vælgerbedrag, og det skyldes kun mediernes gratis reklame for partiet, at det tilsyneladende vil gå godt for partiet ved valget den 13. November.

Angrebet på Siad

Venstreorienterede såkaldte anti-racister står bag drabsforsøg på medlemmer af Stop islamiseringen af Danmark (Siad) i forbindelse med forberedelserne til en demonstration, og omstændighederne omkring denne forbrydelse er de følgende, således som de er skildret af deltagerne: »Anders Gravers og to andre SIAD medlemmer kører i en varevogn med plads til 3 og følger efter sikkerhedsbilen foran hvor der er 3 personer, deriblandt et ældre SIAD medlem. Vi når hen til en parkeringskælder og følger efter bilen ned. Der er meget lavt i nedkørslen så vi kører forsigtigt da vi ikke er sikre på om bilens tag vil støde på. Vejen ned i kælderen er opdelt med metalstolper i midten. Da vi endelig kommer ned bliver vi dirigeret langs med stolperne og helt frem til en betonpille. 2 - 5 sekunder efter lyder et brag og forruden bliver forsøgt smadret med en jernstang af to autonom-udseende personer ovre ved passagersiden. Herefter bliver begge sideruder smadret af yderligere 4 maskerede personer, 2 på hver side og der bliver råbt "træk ham ud, træk ham ud"!!. Der bliver nu kylet en fyldt sodavandsflaske (viser det sig senere) ind gennem højre vindue som rammer kvinden i midten af bilen i baghovedet. Samtidig bliver der hamret løs med jernstænger på Anders Gravers i førersædet og et SIAD medlem på passagersædet længst til højre. De to vægger sig så godt de kan, men bliver tildelt adskillige slag. Det lykkes Anders Gravers at læne sig over mod midten og sparke en af de maskerede i hovedet da han læner sig ind for at låse døren op indefra. Det giver Anders chancen for at springe ud med sin ildslukker i hånden og knalder den første han ser et slag på hans venstre arm. Her bliver der foruden slag med jernstænger også stukket med kniv, viser det sig senere, for der er et tydeligt stikmærke i Anders Gravers' skjorte. Det der redder ham er hans stiksikre vest hvor der er et tydeligt snit i de yderste stoflag. Havde han ikke haft den på havde kniven ramt ind i lever og tarmregion hvilket havde været fatalt. Anders bevæger sig derefter rundt om bilen fordi han hører skrig og ser et SIAD medlem ligge på jorden med 4-5 maskerede personer over sig som hamrer løs på hans hoved med jernstænger. I det samme bliver der råbt: Løb, Løb!! Og alle maskerede personer forsvinder op ad nedkørslen til kælderen som dug for solen. Og i det samme ruller jerngit-

teret ned, mærkværdigvis nok, da det er indstillet til at gå op og ned efter 30 sekunder. Et afsluttet telefonopkald i bilen på vej ned i kælderen og et påbegyndt mobilopkald lige efter overfaldet afslører at episoden har taget rundt regnet 5 min. Et ældre medlem af SIAD ligger livløs på kældergulvet og får sig rejst op. Blodet strømmer ud af hovedet på hende. Hun sad i sikkerhedsbilen da overfaldet på varevognen begyndte og løber ud af bilen da der bliver råbt: UD UD! af føreren af bilen. Føreren kører derefter væk med bilen. Kvinden løber i en vilkårlig retning og bliver indhentet af to autonome som hamrer en jernstang i hovedet af hende. Hun falder ned og bliver liggende helt stille og fornemmer at de står stille et øjeblik over hende for at være sikre på at hun er færdig. Derefter løber de væk, formentlig hen til SIAD medlemmet på gulvet hvor de formentlig deltager i at slå løs på ham. Her bliver der også stukket med kniv da det senere viser sig et snit i medlemmets jakke. Heldigvis havde han også sikkerhedsvest på. Under overfaldet bliver der forsøgt ringet til politiet af kvinden i midten af varevognen. Opkaldstonen lyder i lang tid, så bliver den taget og efter der er afgivet besked bliver der henvist til politiet. Da politiet tager telefonen kan de ikke høre noget fordi signalet er dårligt p.gr.a at vi befinder os så langt nede i en kælder. En vicevært kommer til stede efter overfaldet og får alarmeret politi og ambulancer. Det mandlige SIAD-medlem er slemt tilredt og er ved at miste bevidstheden, men kommer ned at ligge og bliver behandlet som den første af falckfolkene. Alle er udskrevet igen.«

Ja, de såkaldte anti-racister er brutale forbrydere, og hvis Stop islamiseringen af Danmark vil bevare sin troværdighed, så må organisationen også opspore de anti-racistiske voldsforbrydere, for man skal aldrig gå med til, at anti-racisterne det ene øjeblik kan optræde voldeligt i flok mod de danske patrioter og i næste øjeblik bare gå hjem til sig selv og være fredhellige. Det må ikke ske, og det er således på høje tid, at Stop islamiseringen af Danmark seriøst beskæftiger sig med sikkerhedsspørgsmålet. Hvis ikke der bliver gjort noget i anledning af denne sag, så vil der komme flere overfald på danske patrioter.

Nyheder

Om passende arbejde

Den seneste tids diskussion om de fremmedes job er meget interessant, for det synes at fremgå af diskussionen, at politikere, embedsmænd, arbejdsgiverorganisationer og medier finder det meget forkert, at mellemøstlige læger, jurister og ingeniører må svinge gulvspanden i stedet for at arbejde inden for deres eget fag. Dette er et meget overraskende holdningsskifte i den danske offentlighed, for så længe man kan huske tilbage, så har autoriteterne jo igen og igen gentaget over for de danske arbejdsløse, at de da bare skal være tilfredse med det job, som de nu kan få, og at de skal være fleksible på arbejdsmarkedet. Dette krav om fleksibilitet har generet mange højtuddannede arbejdsløse danskere, men nu er det åbenbart slut, for af hele diskussionen om de fremmedes job fremgår det jo klart, at de højtuddannede har ret til et arbejde inden for deres eget fag. Det vil glæde de højtuddannede danske arbejdsløse, men det vil nok blive et problem for jobcentrene, der nu ikke bare kan sætte folk til noget tilfældigt arbejde men skal skaffe nogle virkelig gode job, hvad disse centre aldrig før har beskæftiget sig med. Hvis nogen nu skulle betvivle, at man i den danske offentlighed virkelig har skiftet mening om karakteren af de stillinger, der med rette må tilbydes de højtuddannede, så må man henvise dem til de utallige avisartikler, der de seneste par uger på rørende vis har skildret det helt uacceptable i det forhold, at f.eks. en mellemøstlig økonom pakker brød og en iransk jurist reder senge. Der er således ingen tvivl om, at det nu anses for helt uantageligt, at højtuddannede udfører ukvalificeret arbejde, og tusinder af højtuddannede danskere kan i den nærmeste fremtid smide gulvspanden og kosten fra sig, for nu kommer der rigtige job til dem. Eller er der noget, som vi har misforstået? Vi vil i hvert fald råde systemet fra at behandle de danske højtuddannede dårligere end de fremmede højtuddannede, for det vil føre til reaktioner, som man ikke før har set på arbejdspladser og i institutioner. Ingen institution eller virksomhed bør således kunne fortsætte, hvis man behandler de danske højtuddannede dårligere end de fremmede højtuddannede, og det er derfor helt nødvendigt, at også de højtuddannede indstiller sig på evt. konflikter.

En naiv skolelærer

En naiv skolelærer har i en E-mail udtrykt den opfattelse, at det skulle være ulovligt at kalde muhamedanernes profet for pædofil, som nogle indvandrermønstre har gjort, men denne opfattelse er helt fejlagtig. Bedømt efter nutidige danske normer så var profeten Muhammed uden tvivl en pædofil, og så er der naturligvis ikke noget ulovligt i at sige dette. Man kan så diskutere berettigelsen af at anvende nutidige normer ved bedømmelsen af fortidige skikkelser, men det er en helt anden og mere principiel sag. En kendsgerning er det imidlertid, at når man kan kalde en Hr. Christensen for pædofil, hvis han har samleje med en niårig pige, så kan man naturligvis også kalde profeten Muhammed for pædofil, når han gifter sig med en niårig pige og derefter har samleje med hende. Skolelæreren påstår mærkeligt nok også, at hvis muhamedanerne føler sig stødt over at høre deres profet karakteriseret som en pædofil, så skulle det være ulovligt at sige sådan, men til det kan man jo bare svare, at også Hr. Christensens familie føler sig stødt over, at han bliver karakteriseret som pædofil, og alligevel skriver dagspressen om den pædofile Hr. Christensen uden at blive straffet. Det er altså heller ikke noget argument for det ulovlige i at omtale profeten som pædofil.

En korrekt afgørelse

Skønt anklagemyndigheden kaster sig ud i mange idiotiske sager, så hænder det dog også, at man får truffet en rigtig beslutning om ikke at rejse sag. Den 24. oktober meddeler medierne således følgende om en sag: »To betjente fra Glostrup kaldte tyrkiske Tunchan Turan for både 'svindler', 'perker' og 'abekat'. Men nu slipper de for videre tiltale. Systemet vil ikke stille betjentene til regnskab for deres udtalelser. Derfor vil Tunchan Turan og hans advokater prøve at få lov til at køre en civil retssag mod de to.« Nej, hvorfor skulle systemet dog også rejse sag mod de to betjente, bare fordi de kalder tyrken for en »svindler, perker og abekat«, når det nu er, hvad de anser ham for? Hvorfor i alverden skulle folk dog ikke have lov til at sige, hvad de mener, denne ret er jo demokratiets kerne?

Om en anmeldelse

Demokratiet er ved at rådne bort i Danmark, og symptomet på dette er den brutale kamp, som politikere, medier og såkaldte eksperter fører mod det frie ord. Det er ikke længere tilladt at sige eller at skrive sin mening, når blot denne mening i mindste måde afviger fra flertallets mening, og denne fuldstændige fornægtelse af demokratiet manifesterer sig igen og igen. Det seneste eksempel på dette er den afsindige hetz, der er blevet iværksat mod Peter Neerup Buhl, der i tidsskriftet Tidehvervs oktobernummer har anmeldt en amerikansk bog, som de herskende danske mediefolk åbenbart ikke bryder sig om. Straks er man faldet over Peter Neerup Buhl, og har anklaget ham for det mest utrolige. Den anmeldte bog er Fayes *Det nye jødiske spørgsmål*, og det påstås nu offentligt, at anmeldelsen »læner sig op ad anti-semitisme og holocaustbenægtelse«, hvilket dog er en fuldstændig forrykt påstand. For at dokumentere den vilde påstand om anti-semitisme og holocaustbenægtelse i anmeldelsen fremhæver man nogle sætninger i anmeldelsen. Peter Neerup Buhl skriver bl.a. følgende i anmeldelsen: »Man må for Faye være fuldkommen forblindet, hvis man tror, at beviser for gaskamrenes ikke-eksistens skulle kunne løse europæernes problem, som er oversvømmelse af den tredje verden og islam.« Dette blotte referat af Fayes holdning får en sognepræst Claus Thomas Nielsen til at fare op sige: »Det er så langt ude og ulækkert at skrive, at det er en faktisk overvejelse, at man skal benægte gaskamrene. Det er jo rablende vanvittigt!« Jamen, denne sognepræst kan jo ikke læse, og det er jo ham selv, der er vanvittig, for der står jo faktisk det modsatte af, hvad han tror. Fayes holdning som refereret af Peter Neerup Buhl er jo helt åbenlyst, at al snak om gaskamrenes eksistens eller ikke-eksistens ikke kan påvirke debatten om indvandringen, og derved er Faye da også det modsatte af en revisionist, idet revisionisterne som bekendt mener, at denne snak har stor betydning også for debatten om indvandringen. Men hvorfor i alverden så beskyldte Faye og Peter Neerup Buhl for at være potentielle holocaustbenægttere, som man jo f.eks. gjorde i Nyhedsavisen, når deres synspunkter er de absolut modsatte af revisionisternes? At Faye er klar over, at nogle har den revisionistiske opfattelse af tingene, det er vel kun godt, når han nu skriver om et

sådant emne. Hvorfor skal det lægges ham til last, og hvorfor skal anmelderen slås i hartkorn med revisionisterne, bare fordi han anmelder en bog, der angriber revisionisternes synspunkter? Det er helt uforståeligt. I sin anmeldelse skriver Peter Neerup Buhl også: »Antisemitismen kan ifølge Faye have været velbegrundet tidligere, men i dag er den en anakronisme. Ingen af verdens 100 ledende banker er i dag jødiske.« Dette blotte referat af Fayes synspunkter bliver utroligt nok tolket som et tegn på antisemitisme hos Peter Neerup Buhl, idet en skør kvindelig historiker, der åbenbart har sovet mens man underviste i tekstkritik, påstår, at »man legitimerer delvist de synspunkter, hvis man ikke samtidigt stempler dem som antisemitisme«. Hvilket afsindigt vrøvl er det ikke, når den kvindelige historiker Sofie Lene Bak påstår dette, for det kan da ikke være en anmelders opgave at modargumentere indholdet i den bog, som han anmelder. Anmelderen skal alene fremlægge bogens indhold i kort begreb og bedømme den kunstneriske fremstilling i bogen, og så er det vel læserens opgave at tage stilling til de i bogen præsenterede synspunkter. Hvem er dog interesseret i anmelderens private meninger? Og selvfølgelig er man da ikke forpligtet til som anmelder at stemple det som anti-semitisme, bare fordi det nævnes som en mulighed, at jøderne selv kan være skyld i den forfølgelse, som de har været udsat for i historiens løb. Denne tanke om jødernes eventuelle egen skyld i forfølgelsen af dem har være fremsat utallige gange i de forløbne århundreder, og hvorfor skulle man så som anmelder finde tanken særlig ny eller betydningsfuld, så man bare af den grund ønskede at reagere på den? Der er i øvrigt intet anti-semitisk i tanken om jødernes skyld. Hvis man virkelig mener det, så må man jo også mene, at selve biblen er anti-semitisk, for i biblen står der faktisk, at det var det jødiske folks forbryderiske brud på Herrens pagt, der er skyld i, at det jødiske folk nu skal straffes ud i det fyrretyvende led. Vil Sofie Lene Bak også forbyde biblen som et anti-semitisk værk? Nej, der er altså ikke noget specielt anti-semitisk i at diskutere jødernes eventuelle skyld, og det er da helt forrykt, når man mener, at anmelderen af bogen er anti-semit, bare fordi han ikke taler om anti-semitisme.

Fra terrrorsagen i Odense

Fra Stop islamiseringen af Danmark (Siad) har vi modtaget en henvisning til en artikel i Fyns Stiftstidende og de følgende oplysninger: »Michael Ellegaard fra Frit Danmark bliver nu krævet anvendt som vidne af islamvennen Bjørn Elmquist, der som sædvanlig forsvarer alle udskud i Danmark, terrortiltalte som pædofile, og i dette tilfælde terrorgruppen fra Odense. Michael Ellegaard skulle myrdes, kom det frem i retten, der behandler retssagen om de terrortiltalte fra Odense. Michael Ellegaard fra Frit Danmark har en klar politisk holdning og debatterer den frejdigt, hvor end han har chancen for at gøre det. På mangt et debatforum havde Michael Ellegaard været i debatlagsmål med A.A., en af de terrortiltalte. A.A. står for Absolut Anderledes! A.A. er en dansk forræder der har konverteret til islam. Vi vil senere bringe en mere dybdegående analyse af forræderen. A.A. blev så fortørnet over at blive sat til vægs af Michael Ellegaard, at han drøftede det med resten af terrorgruppen, der besluttede at myrde Michael Ellegaard. A.A. skulle lade sig se af videokameraerne på banegården på det tidspunkt, da terrorgruppen ville tage ud og myrde Michael Ellegaard, den vantro dansker, så der var én mindre der generede "herrefolks"-ideologien islam. Denne historie er forfærdelig i sig selv, men det der gør det meget værre og dybt foruroligende, er at PET kender til sagen men aldrig har advaret Michael Ellegaard. Dette viser, at der kører et dybt kynisk spil, der selvfølgelig går ud på at redde danske liv fra terrorbomber. Man har simpelthen brugt Michael Ellegaard som lokkedue uden at have kontaktet eller informeret ham. Er alle islamfjendske grupper i virkeligheden lokkeduer, som PET bruger til at få radikale islamiske grupper til at rette deres vrede imod dem, hvor de så bruger telefon og Internet til at udsprede deres galde og på den måde afslører sig selv overfor PET? Men med hvilken ny lov har PET fået lov til at hemmeligholde mordplaner overfor ofre?« Ja, det var så oplysningerne fra Stop islamiseringen af Danmark, og de er meget tankevækkende. For sagen er jo, at hvis det omtalte spil virkelig kører, så må de danske patrioter omhyggeligt forberede sig på at forsvare sig. Og her har vi sagt det igen og igen, vi må som danske patrioter forberede os omhyggeligt på den værste mulige situation, så den ikke kommer helt over-

Også Michael Ellegaard fra Frit Danmark i Odense ville de muhamedanske terrorister myrde, men det blev til alt held ikke til noget. Men det hele viser, at de muhamedanske terrorister også vil gå efter enkeltpersoner og her især danske patrioter. Det er nødvendigt at forberede sig på et selvforsvar.

raskende, og vi har også sagt, at vi ikke kan stole på myndighederne, for de er blot interesserede i deres egne formål og er fuldstændigt ligeglade med den enkelte borgers sikkerhed. Hvis en dansk minister eller en fremmed trues, så er myndighederne meget interesserede, men er det en almindelig dansker, så er de modbydelige myndigheder helt ligeglade. De patriotiske danskere må altså selv sørge for at forsvare sig, og man skal huske, at hvis man bliver angrebet af fremmede voldsmænd, så gælder der ingen regler længere. Hvis man først ligger på hospitalet, så er juraen ligegyldig.

En muhamedaners syn på jøderne

Fra dagspressen: »Nu afsløres konvertitten Abu Bakr Rieger, der er redaktør for Islamische Zeitung (IZ) og bestyrelsesmedlem i Det (tyske) Islamiske Råd, som bekendende antisemit, der praler af sine bedstefædres deltagelse i Holocaust. Abu Bakr Rieger stod ellers til, gennem sit medlemskab af Det Islamiske råd, at blive officiel dialogpartner for indenrigsminister Wolfgang Schäuble på en forestående topkonference om islam. Lavinen rullede, da den tyske blog Politically Incorrect den 16. september kunne offentliggøre en videooptagelse fra 1993/94 med Abu Bakr Rieger. Videoen er optaget i forbindelse med et støttemøde for "Cemaleddin Kaplan, alias Khomenei fra Köln", far til "Muhammed Metin Kaplan, alias Kaliffen af Köln". Rieger gør på videoen sin entré foran en begejstret forsamling af Kaplans tilhængere. Kort efter at have begyndt sin tale, siger han: "Som tyrkerne har vi tyskere i fortiden også tit kæmpet for en god sag ... selv om jeg må indrømme, at mine bedstefædre ikke gik helt grundigt nok til værks overfor vor fælles hovedfjende."«

Den tarvelige propaganda mod det dansk-nationale nåede endnu et højdepunkt, da de uvidende og kulturløse journalister ved Danmarks Radio i anledning af en helt ligegyldig ny bog præsenterede den løgnehistorie for offentligheden, at danskernes nationalhelt Holger Danske nok ikke har eksisteret, men at hans eksistens alene grunder sig på en oversættelsesfejl i Rolandskvadet. Dette forrykte sludder har vi hørt mange gange før og altid fra folk, der ingen baggrund har for at udtale sig om denne sag. Løgnehistorien blev først præsenteret for offentligheden af forræderiske kulturradikale historikere i slutningen af det nittende århundrede, og nu genoplives den af venstreorienterede journalister, der jo heller ikke kan tåle de danske nationale symboler og derfor bagtaler dem. Men hvis de er så meget imod det danske, hvorfor forsvinder de så ikke bare fra Danmark? Kosmopolitiske journalister har vi ingen brug for.

De fremmedes terror mod de hvide

De fremmedes terror mod europæerne er nu helt utrolig. I Holland sætter nogle indvandrere deres ghettoer i brand bare fordi de ikke frit kan få lov til at slå de hollandske betjente ihjel. Det lyder som det glade vanvid, men det er virkelighed. Vi citerer fra dagspressen den 21. oktober: »Amsterdam står i flammer efter indvandrers død. Den sidste uge er borgerne i Amsterdam blevet vækket om natten af brændende biler. Unge i indvandrerkvarteret Slotervaart er i åben krig med politiet efter drabet på en ung marokkaner. Slotervaart-kvarteret i Amsterdam har den seneste uge lignet en krigszone. 11 biler er blevet brændt af, politistationen er blevet angrebet af stenkastende unge og betjente har hver nat måttet rykke ud til uroligheder i kvarteret, der er en af Amsterdams indvandrerghettoer. Balladen begyndte i sidste weekend, da en 22-årig mand med marokkansk baggrund sprang ind over disken på politistationen i Slotervaart. Først stak han en kvindelig betjent i brystet og ryggen tre gange, og da en mandlig kollega forsøgte at komme hende til undsætning, blev han selv dolket fem gange i halsen og skulderen. Den kvindelige betjent affyrede derefter sin pistol og dræbte den 22-årige. Efter den 22-åriges død begyndte urolighederne i Slotervaart, hvor den dræbte havde sin gang. Ifølge de unge selv er de utilfredse med »politibrutaliteten«. Ja, dette er da fantastisk! Indvandrerne i ghettoen mener altså i fuldt alvor, at der ikke skal skrives ind, når de forsøger at myrde de hollandske betjente, og at det er politibrutalitet, når de hollandske betjente forsvarer deres liv. Det er unægtelig en alternativ tolkning af begrebet brutalitet.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org

Kaj Vilhelmsen